

Ang Luklukan ng Paghatol ni Cristo

II Corinto 5:10-11

“Sapagkat tayong lahat ay kinakailangang mahayag sa harapan ng hukuman ni Cristo; upang tumanggap ang bawa’t isa ng mga bagay na ginawa sa pamamagitan ng kawatiran, ayon sa ginawa niya, maging mabuti o masama. Yamang nalalaman nga ang pagkatakot sa Panginoon, ay aming hinihikayat ang mga tao, nguni’t kami ay nangahahayag sa Dios; at inaasahan ko na kami ay nangahahayag din naman sa inyong mga budhi.”

Ang Propeta ng Diyos, si Bro. Branham, ay nagsaysay ng isang panaginip:

Nais kong saysayin sa inyo ang isang munting bagay na naganap. Isa itong panaginip. Natutulog ako noon. At ngayon, hindi ko pa naikuwento sa publiko ang bagay na ito. Naikuwento ko lamang ito sa ilang tao ngunit hindi pa sa publiko sa abot ng nalalaman ko.

Nanaginip ako mag-iisang buwan na na ako ay nakatayo, at sinasaksihan ko ang isang dakilang bagay... **Hindi ang paghuhukom. Hindi ako naniniwala na ang iglesia... o ang Nobya ang tinutukoy ko, ay daraan sa isang paghatol. Ngunit ako ay nandoon kapag ang mga putong ay igagawad na (I Cor. 4:5).**

At ihahanda ang isang malaking luklukan doon, at si Jesus at ang mga Anghel na tagapagtala at lahat na ay tatayo sa dakong iyon. At may tila mga baitang na bumababa mula sa gawing ito na sing puti ng ivory (pabilog ang hitsura at napakalawak ng nasasakop nito at naglaho rin ito sa aking paningin), upang ang lahat ng naroon ay masaksihan kung ano ang nagaganap.

At nakatayo ako sa gilid sa gawing likuran. Basta nakatayo lamang ako roon, wala akong malay na ako ay tutungtong sa mga baitang na iyon. Nakatayo ako roon, **at inabangan ko na tumawag ng pangalan ang Anghel na tagapagtala, at kinilala ko ang pangalang iyon.** Tumingin ako at sa dakong likuran, lumakad ang isang kapatid na lalaki, o isang kapatid na babae, lumakad mula sa gawing ito, **nakatayo ang Anghel na tagapagtala sa tabi ni Cristo** (panaginip lamang ito), **at nagmamatyag**, at naroon ang kanilang mga pangalan. Nasumpungan ang mga ito sa Aklat ng Buhay; pinagmasdan Niya sila at sinabi, **“Mabuting gawa, mabuti at tapat kong mga lingkod. Ngayon, pumasok kayo.”**

Pinagmasdan ko kung saan sila patungo, may isang bagong sanlibutan at maligayang maligaya sila. At ang sabi, “Pumasok kayo sa kagalakan ng Panginoon na hinanda sa inyo mula pa ng itatag ang sanlibutan.” Kita n’yo?

At oh, iniisip ko, “Nagtutungo sila doon at nagkikita kita sila at labis na nagagalak at nagtutungo sa mga kabundukan at dakilang mga dako.” Iniisip ko, “Oh, hindi ba napakaganda ng bagay na iyan. Luwalhati. Aleluya,” naglulundagan sila.

Pagkatapos ay may narinig na naman akong isang pangalan, ang sabi ko, “Oh, kilala ko siya. Kilala ko ‘yon. At lumabas siya. Pinagmasdan ko siya...” “Pumasok ka sa kagalakan ng iyong Panginoon, mabuti at...” “Oh,” ang sabi ko, “Purihin ang Panginoon. Purihin ang Panginoon.”

Isipin na lang, tila ba sinasabi nila, “Orman Neville.” Kita n’yo? At pagkatapos, “

Sasabihin ko naman, “aba’y si Brother Neville iyon; hayun siya,” at narito lalabas siya mula sa karamihan, at aakyat. Naririnig ko na sinasabi Niya, “Pumasok ka sa kagalakan ng Panginoon na hinanda sa iyo bago pa itatag ang sanlibutan. Pumasok ka!” (Mat. 25:21). At si Brother Neville ay pumihit at nagpatuloy sa pagpupuri. Naku, nagsisigaw ako at ang sabi ko, “Luwalhati sa Diyos!” nakatayo ako roong magisa, **masayang masaya ako, pinapanood ko na pumapasok ang mga kapatiran.**

At ang Anghel na tagapagtala ay tumayo at ang sabi, “William Branham.”

Hindi ko iniisip na lalakad din ako doon. **Kaya natakot ako.** Inisip ko, “Ay naku, gagawin ko din kaya ang bagay na iyon?” Kaya lumakad ako at bawat isa ay tinatapik ako, “Kumusta, Brother Branham.” ‘Pagpalain ka ng Diyos, brother Branham,” tinatapik nila ako habang dumadaan ako sa pagitan ng maraming tao. At silang lahat ay inaabot ako at tinatapik na ganito. “Pagpalain ka ng Diyos, kapatid.” ‘pagpalain ka ng Diyos, kapatid.”

Nagpatuloy ako; ang sabi ko, “Salamat, salamat, salamat sa inyo,” na tila бага galing ako sa isang pagtitipon o kung saan; alam n’yo na, at kailangan kong lakaran ang dakila at malaking baitang na ivory.

Nagsimula akong lumakad doon at sa unang tuntong ko, tumigil ako, at nag-isip ko... Pinagmasdan ko ang Kaniyang mukha, at inisip ko, “Nais ko Siyang masdang maigi sa gawing ito,” kaya huminto ako. Nakababa ang aking kamay; nang biglang may humawak sa aking braso. Kamay ito ng kung sino. Lumingon ako, at si Hope pala ‘yon (ang dati kong maybahay), ang itim at bilugang mga mata na iyon at itim na buhok na nakalugay sa kaniyang likuran, nakadamit siya ng puti, nakatingin siya sa akin.

Ang sabi ko, “Hope.” May naramdaman akong tumapik sa isa ko pang braso, lumingon ako at naroon naman si Meda (ang aking maybahay), nakatingin sa akin ang mga matang iyon, at nakalugay din ang itim na buhok na niya, suot ang puting damit. At ang sabi ko, “Meda.” At nagtinginan sila, alam n’yo na, ng ganiyan. Hinawakan ko ang kanilang mga kamay at sabay sabay kaming umuwi.

Oh, nagising ako, bumangon ako at naupo sa silya at napaiyak ako, alam n’yo. Inisip ko, “Oh, Diyos, nawa ganoon ang mangyari.” Kapuwa sila naging bahagi ng buhay ko at nagaruga ng mga anak ko at lahat na, at **narito magkakasama kaming lumalakad sa bagong sanlibutan, ay naku, kung saan pawang kasakdalan at lahat na.** walang kahit na ano... **Aba, kamanghamangha ang bagay na ito! Huwag ninyo itong palampasin; huwag ninyo itong palampasin! Sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, gawin ninyo ang lahat ng magagawa ninyo, at Diyos na ang bahala sa lahat ng iba pa.** [1]

At nalalaman ko na isang araw ako ay tatayo sa luklukan ng paghatol ni Cristo upang ipagsulit ang lahat ng bagay na ginawa natin sa buhay na ito. [2]

Ngayon, marahil ay maraming bagay na hindi ko nalalaman, subalit kilala ko si Jesus Cristo. Totoo ang bagay na iyan sa kaibuturan ng aking puso. **At isang araw ay makikita ko kayong lahat sa luklukan ng paghatol ni Cristo. Kailangan kong tumayo sa dakong iyon. Tama ‘yan. Kailangan kong magbigay sulit sa lahat ng aking sinabi at ginawa.** [3]

May mga tao rito na marahil ay hindi ko na muli pang makikita hanggang sa magkita

na lamang tayo muli sa luklukan ng paghatol ni Cristo. [4]

At pinasasalamatan ko kayo—karamihan sa inyo ay mahihirap at ngayong gabi, marahil ay inihulog ninyo ang nalalabi ninyong barya. At **sa dakilang araw na iyon, kapag tayong lahat ay tumayo sa luklukan ng paghatol ni Cristo**, at narinig ninyo na naghihiyawan ang mga hiteno, at, nung marinig ninyo na tinawag ang aking pangalan, at kailangan ko ng tumayo doon—**patutugtugin ang tape, at ipapakita ng malaking screen ang lahat ng ito**, at ilan sa mga katutubong iyon at mga hiteno mula sa ibang bansa, ang magsasabi, “Oh Brother Branham, kung hindi ka dumating, napahamak sana kami.” At pagkatapos ay titingin sa inyo ang Diyos at sasabihin, **“Kayo ang nagsugo sa kaniya.”**

Kung mayroong pagpapala na pakikinabangan mula rito, ito nawa’y mapasa inyo. ‘Pagkat ginagawa ko lamang ang bagay na ito dahil sa tungkulin. Sino man sa inyo ay maaaring gawin ang bagay na ito. **Sinugo ako ng Diyos, at kayo naman ang tumutulong upang ako ay humayo.** Nawa’y pagpalain kayo ng lubos ng Diyos at isauli sa inyo ito ng isandaang ulit. [5]

Kung hindi ko na kayo muli pang makikita, kapag nakita ko kayo doon sa luklukan ng paghatol ni Cristo kung saan tayong lahat ay magtatagpo, alalahanin ninyo na ang sinabi ko sa inyo ay katotohanan. [6] at ako’y mananagot sa aking ginawa... Papapanagutin ako ng Diyos. [7]

Kung makakabalik ako sa susunod na taon, ilan sa inyo ay wala na rito. Nalalaman ninyo ang bagay na iyan. Baka nga ako mismo ay wala na rito. Marahil kayo man ay wala na rito. Baka ito na ang huli nating pagkikita rito sa ibabaw ng lupa. **Ngunit magkikita kita tayong muli. ‘Yan ay sa paghatol, o sa luklukan ng paghatol ni Cristo. Ika’y tatayo roon bilang isang inaring-ganap o hindi inaring-ganap.** Huli na ang lahat pag nagkagayon. Wala ka ng magagawa tungkol sa bagay na ito roon. At nalalaman ninyo at sinasampalatayanan, na paulit ulit na pinatutunayan ng Diyos sa pamamagitan ng Biblia Niyang ito na ang Presensiya Niya ay narito (I Cor. 3:11-15). [8]

“Kailan magaganap ang bagay na ito, Brother Branham?” Hindi ko masasabi sa inyo. Hindi ko alam? Ngunit isa sa mga araw na ito, **kung hindi na tayo muli pang magkita sa mundong ito, magkikita tayo doon sa luklukan ng paghatol ni Cristo.**

Pinasasalamatan ko ang Diyos sa Kaniyang Salita; pinasasalamatan ko Siya dahil kay Jesus Cristo. Dahil kung hindi Siya isinugo bilang pampalubag loob sa ating mga kasalanan, tayong lahat ay nasa lusak ng kasalanan at walang pagasa. Ngunit sa pamamagitan ng Kaniyang biyaya, **ang Dugo Niya ang naghuhugas sa lahat ng mga kasalanan** (I Juan 1:7-9; Apoc. 1:5-6). Tulad ng isang patak na tinta sa isang timbang tubig ng Clorox, hindi mo na muli pang makikita ang tinta. **Kapag ang ating mga kasalanan ay pinagsisihan, ito’y nailagay na sa Dugo ni Jesus Cristo; hindi na muli pang masusumpungan ang mga ito** (Rom. 8:1-2). **Nililimot ng Diyos ang mga ito; na tila бага hindi natin ito ginawa kailanman.** At habang ang Hain ay naroon bilang pambayad sa ating mga kasalan, iyon na ‘yon.. ‘Yun lang. kita n’yo? **Tayo’y hindi na mga makasalanan; tayo’y mga Cristiano sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos.** [9]

At may isang kabataang lalaki doon; sa palagay ko ay isa siyang sikat na tao. Danny Henry ang pangalan niya, at isa siyang Baptist. Buweno, umakyat siya sa entablado upang yakapin ako, at ang sabi niya, “Brother Branham, sana hindi magmistulang katawatawa ito,” ang sabi n’ya, “Sa paniwala ko ay tila sa ika-23 kabanata yata iyan ng Apocalipsis.”

Ang sabi ko, “Salamat.”

At nagsimula siyang magsalita ng isang bagay at nagsimula na siyang magsalita ng ibang wika, isang Baptist. At nung gawin niya ang bagay na iyon, may isang babae naman na taga Louisiana; isa siyang French, medyo may kalakihan siyang babae; isinulat niya ang interpretasyon niyon.

Buweno, at may isa pang lalaki na nakaupo sa dakong ito at isa rin siyang French; isinulat niya kung ano ang sinabi niya. Nagkumpara sila ng mga tala, at magkapareho lamang sila ng isinulat. At pagkatapos ay may isang, balingkinitang lalaki na nakatayo sa gawing likuran, at lumapit siya. Ang sabi niya, “Tignan ko nga ang mga sinulat ninyo.” [10]

Ngayon, narito ang mensahe: **“Dahil pinili mo ang makitid na daan, ang higit na mahirap na daan; lumakad ka sa sarili mong pagpili; pinili mo ang wasto at tumpak na desisyon, at ito ang Aking daan. Dahil sa mahalagang desisyon na ito, isang malaking bahagi ng langit ay nag-aabang sa iyo. Napakamaluwalhating desisyon ang ginawa mo. Ang bagay na ito mismo ang gagawa at tutupad sa lahat ng dakila nilang tagumpay sa pamamagitan ng Makalangit na pagibig.”** [11]

Kahindik hindik ang bagay na ito **kapag ang huling tunog ng pakakak, at kapag ang huling digmaan ay naganap na, kapag ang huling sermon ay ipinangaral na, kapag ang huling awitin ay inawit na, at tayong lahat ay nakatayo sa luklukan ng paghatol ni Cristo.** Kayo’y tatanungin, “Bakit hindi ninyo tinanggap ang bagay na ito? Ano ang ginawa ninyo sa Buhay na pinagkaloob Ko sa inyo?” tatanungin kayo upang magbigay ng katuwiran. Pagkatapos nito ay ano na? (Rom. 14:10,12). [12]

At mga kapatiran, hayaan ninyong sabihin ko ang bagay na ito ng may pitagan at paggalang sa inyo bilang mga kapatid ko, dahil nalalaman natin na bago pa man dumating ang gabi ay maaari na **tayong tumayo sa luklukan ng paghatol ni Cristo sa langit...** [13]

At alalahanin ninyo ang bagay na ito: **kailangan kong tumayo sa tabi ng bawat isa sa ninyo sa luklukan ng paghatol ni Cristo. Kailangan ko kayong makita sa dakong iyon. Kailangan ko kayong makita sa dakong iyon, at ako’y may pananagutan sa inyo.** [14]

Manalangin tayo. Makalangit na Ama, na Siya naming iniibig at pinagkakatiwalaan, nalalaman namin... Bilang isang ministro, saserdote, nangangaral kami ng mga espirtuwal na bagay sa mga tao, nakatayo

kami ngayong gabi sa pagitan ng buhay at kamatayan, nalalaman namin ang bagay na ito, na isang araw **walang anomang bahid ng pagaalinlangan, pananagutan ko ang bawat salita sa luklukan ng paghatol ni Cristo. Nakikita ko ang mga kalalakihan at kababaihan rito, mabubuting tao, gagawin nila ang lahat ng sasabihin ko sa kanila, Ama.** [15]

Nagkaroon ako ng isang pangitain kamakailan lang, at tumingin ako sa dakong iyon, at nakita ko ang lahat ng tao roon; milyun milyon silang lahat. At ang sabi sa akin, “Ang ibig n’yo bang sabihin ay lalapit Siya sa akin.”

Ang sabi nila, “Oo, at pagkatapos ay babalik kami sa iyo.” **Ang sabi ko, “Buweno, lahat ba ng mga ministro ay tatayo na tulad niyan?”**

“Siyanga. Ang bawat ministro ay tatayo sa kaniyang ministeryo kasama ng kaniyang kawan?”

Ang sabi niya, “Siyanga.” (Ang Anghel na ito na nangungusap sa akin ang nagsabi niyan.) At ang sabi ko, “Kung gayon ay tatayo rin si Pablo?”

“Si Pablo ay tatayo kasama ng kaniyang henerasyon.”

Ang sabi ko, “Kung gayon ay ayos lamang ako, ‘pagkat ipinangaral ko ang bawat salita na ipinangaral niya.” **At nung gawin ko ang bagay na iyon, milyun milyon ang naghiyawan, “Nagtitiwala kami sa bagay na iyan.”** Amen. Sa Salitang iyan, sa Salitang iyan, maging anopaman ito, iyan ang Salita (Rom. 14:10-13). [16]

At samantalang nakahiga ako at pinagiisipan ang bagay na ito, mayroon akong narinig na kasing linaw ng tinig ko na naririnig ninyo, ang sabi, **“Magpatuloy ka.”** Dumating ito na tulad ng pangitaing nakita ko. May pagkakataon na mayroon kang nasasabi, at pagkatapos ay hindi mo alam na sinabi mo pala ang bagay na ito. Ikaw ay nagsasalita, nangungusap; ngunit hindi mo alam na nagsasalita ka. Kapag mayroon akong pangitain na nakita sa harap ng isang tao, hindi ko alam kung ano ang sinabi ko. Malalaman ko lamang ang bagay na ito kapag binalikan ko ang tape at hinanap ko ang bahaging ito. Hindi ko alam ang sinabi ko, ‘pagkat ika’y nasa ibang dako, marahil ay apatnapu, limampung taon pabalik sa buhay ng isang tao o dili kaya’y sa hinaharap na buhay ng isang tao. Hindi mo alam; hindi mo alam na nasabi mo pala ang bagay na ito. At ang sabi ko, “Ako ay nagpapatuloy.” **Ang sabi, “Magpatuloy ka; magpatuloy ka.” Ang sabi pa, “Ang putong ay nasa dulo ng daan.”** [17]

Reference:

- [1] "The Sixth Seal", Seal's Book pg. 453-470
- [2] "Who Hath Believed Our Report?" (51-0719), par. E-20
- [3] "Faith Once Delivered To Saints" (53-1129A), par. E-129
- [4] "Jesus Christ The Same" (52-1027), par. E-25
- [5] "Divine Healing" (54-0620E), par. E-14
- [6] "Influence" (64-0315), par. E-9
- [7] "Go Wake Jesus" (63-1103), par. E-110
- [8] "It Is I, Be Not Afraid" (62-0726), par. E-83
- [9] "The Seventh Seal", Seal's Book pg. 568
- [10] "Trying To Do God A Service" (65-1127B), par. 32
- [11] "Birth Pains" (65-0124), pg. 2
- [12] "Revelation Ch.4 Pt.1" (60-1231), par. 111
- [13] "India Trip Report" (57-0126B), par. E-26
- [14] "Separation From Unbelief" (55-0228), par. E-57
- [15] "Jubilee Year" (54-1003E), par. 155
- [16] "Condemnation By Representation" (60-1113), pg.32
- [17] "From That Time" (60-0716), par. E-88

Spiritual Building-Stone No. 180 from the Revealed Word of this hour, compiled by:
Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömberg, Germany
www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

There's coming one with a Message that's straight on the Bible, and quick work will circle the earth. The seeds will go in newspapers, reading material, until every predestinated Seed of God has heard It. [Bro. Branham in „Conduct-Order-Doctrine“, page 724]